

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การใช้ยาของประชาชนบ้านห้วยน้ำคัง

ชื่อผู้เขียน

อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

นายจรูญ ยาณะสาร

สาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

สาขารณสุขศาสตร์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์

ปิ่นฉวี

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.จรัสพรรณ

สงวนเสริมศรี

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบง

จำเริญคารารัตน์

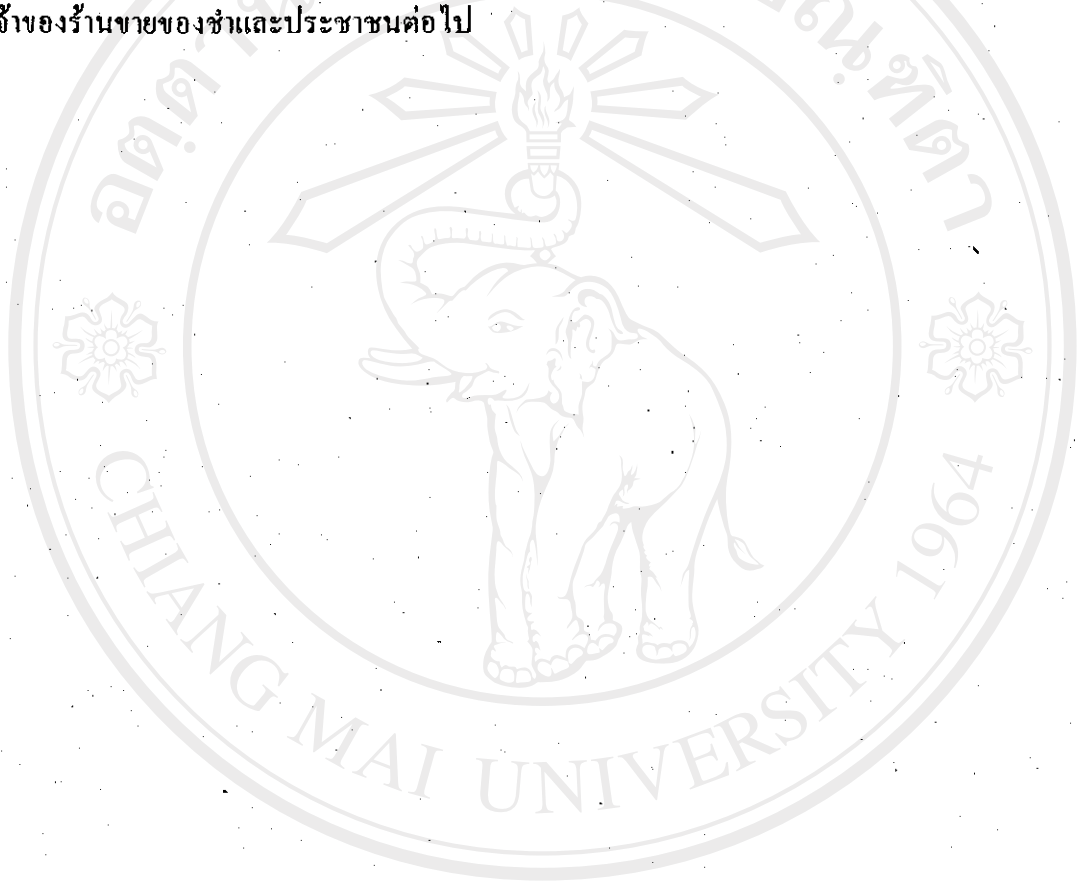
กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงสำรวจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการดูแลรักษาสุขภาพ การเลือกใช้บริการสุขภาพ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ยาและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ใช้ยาของประชาชน กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนครอบครัวจำนวน 108 คน และเจ้าของร้านขายของชำทุกร้าน จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

จากการศึกษาพบว่าเมื่อประชาชนเจ็บป่วยจะเลือกใช้บริการของสถานบริการสาธารณสุขชุมชน ร้อยละ 93.5 ซื้อยารับประทานเองร้อยละ 85.2 รักษาที่โรงพยาบาลจังหวัดร้อยละ 43.5 รอให้หายเองร้อยละ 35.2 เลี้ยงฝึกร้อยละ 21.3 ประชาชนจะตัดสินใจซื้อยามารักษาตนเองเมื่อมีอาการ ปวดศีรษะตัวร้อนร้อยละ 86.6 ใช้หัตถ์เพื่ออากาศร้อยละ 70.7 โรคกระเพาะอาหารร้อยละ 68.3 การได้รับคำแนะนำการใช้ยาได้จาก เพื่อนบ้านหรือคนรู้จักร้อยละ 34.1 เจ้าของร้านขายของชำร้อยละ 30.5 เจ้าหน้าที่สาธารณสุขร้อยละ 13.4 ตามจากคนอ่านหนังสือร้อยละ 12.2 สำหรับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับยาได้รับจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขร้อยละ 93.5 เพื่อนบ้านร้อยละ 53.7 เจ้าของร้านขายของชำร้อยละ 42.6 แหล่งที่ประชาชนได้รับยามี 2 แหล่ง คือ สถานบริการสาธารณสุขชุมชน และร้านขายของชำในหมู่บ้าน เหตุผลที่ไปซื้อยาที่ สถานบริการสาธารณสุขชุมชนเพราะมีความสะดวก เชื่อถือในความสามารถของเจ้าหน้าที่ มียาครอบคลุมในการรักษาโรค ไม่ต้องชำระเงิน ส่วนเหตุผลที่ไปซื้อ

ยาที่ร้านขายของชำ เพราะใกล้บ้านไม่ต้องเสียเวลา สถานบริการสาธารณสุขชุมชนไม่มียาที่ต้องการ พนักงานสาธารณสุขชุมชนไม่อยู่ขณะไปรับบริการ จากผลการศึกษาเห็นควรปรับปรุงระบบการกระจายยาที่เหมาะสมและปลอดภัยสู่ประชาชน โดยทั้งจากสถานบริการสาธารณสุขชุมชนและร้านขายของชำ ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อมของประชาชนในหมู่บ้าน รวมทั้งให้ความรู้เรื่องการใช้ยาแก่เจ้าของร้านขายของชำและประชาชนต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Medicine Used by Huay Nam Dung People
 Mae Taeng District Chiang Mai Province

Author Mr. Jaron Yanasarn

Master of Public Health Public Health

Examining Committee :

Asst. Prof. Waraporn	Pannavalee	Chairman
Assoc. Prof. Dr. Jaratbhan	Sanguansermisri	Member
Asst. Prof. Dr. Busabong	Jamroendararasame	Member

Abstract

The objectives of this survey study were to study the use of medicine, self care and the use of health services and to study factors influencing the use of medicine of the people. Two groups of samples were included. The first group was the family representative, one from each family, which were composed of 108 families. The second group was the grocery store owners which were 5 of them. Data were collected by using structured interviewing forms prepared by the researcher and were analysed by descriptive statistics

The results showed that when people got sick, they chosed the services as follows; used the services of sub-health center, consumed the medicine bought from the groceries by making their own decision, went to see the doctors at provincial hospital,

waited in the hope that they might get better, and asked for help from spirits and sacred things, 93.5, 85.2, 43.5, 35.2 and 21.3 % respectively. People made their own decision in buying medicine for fever with headache 86.6%, cold and flu 70.7% and gastrointestinal disturbance 68.3%. They got advice of medicine use from their neighbours or friends 34.1%, grocers 30.5%, public-health officers 13.4% and literated people 12.2%. Their knowledge and understanding of medicine use were received from public health officers 93.5 %, neighbours 53.7% and grocers 42.6%. Sources of medicine used were sub-health centers and the groceries. The villagers would make decision to use sub-health center services due to the convenience of sub-health center services, the belief in health care ability of public health officers, the availability of medicine and the free service. In obtaining medicine from the groceries, the reasons were: the closeness of groceries to their house, time saving, lack of required medicine in the sub-health center and lack of availability of public health officers. The results from the study suggested that the appropriate and safe medicine distribution system need to be improved, both from sub-health centers and groceries to suit which the way of people life style and the environmen. Furthermore, the grocers and the villagers should be educated in the use of medicines.